

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 6ης Απριλίου 1995 *

Στην υπόθεση T-143/89,

Ferriere Nord SpA, εταιρία ιταλικού δικαίου, εγκατεστημένη στο Osoppo (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τη Wilma Viscardini Dona, δικηγόρο Πάδουας, και τον Giuseppe Campeis, δικηγόρο Udine, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Ernest Arendt, 8-10, rue Mathias Hardt,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον Enrico Traversa και τον Joulian Curall, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, επικουρούμενους από τον Alberto Dan Ferro, δικηγόρο Vicence, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της απόφασης 89/515/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 2ας Αυγούστου 1989, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΟΚ (IV/31.553 — Δομικά πλέγματα, ΕΕ 1989, L 260, σ. 1),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους H. Kirschner, Πρόεδρο, C. W. Bellamy, B. Vesterdorf, R. García-Valdecasas και K. Lenaerts, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας που διεξήχθη από τις 14 έως τις 18 Ιουνίου 1993,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό

- 1 Η παρούσα υπόθεση έχει ως αντικείμενο την απόφαση 89/515/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 2ας Αυγούστου 1989, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΟΚ (IV/31.553 — Δομικά πλέγματα, ΕΕ L 260, σ. 1, στο εξής: Απόφαση), με την οποία η Επιτροπή επέβαλε σε δεκατέσσερις παραγωγούς δομικών πλεγμάτων πρόστιμο λόγω παραβάσεως του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΟΚ. Το προϊόν που αποτελεί αντικείμενο της προσβαλλομένης απόφασης είναι τα δομικά πλέγματα. Πρόκειται για προκα-

τασκευασμένο οπλισμό σκυροδέματος αποτελούμενο από χαλυβδοσύρματα ψυχρής ελάσεως, λεία ή με ραβδώσεις, τα οποία έχουν συγκολληθεί σημειακά στα σημεία επαφής τους σχηματίζοντας εσχάρα. Τα δομικά πλέγματα χρησιμοποιούνται σε όλους σχεδόν τους τομείς κατασκευών με οπλισμένο σκυρόδεμα.

- 2 Από το 1980 ορισμένες συμπράξεις και εναρμονισμένες πρακτικές, που έδωσαν λαβή στην έκδοση της Αποφάσεως, αναπτύχθηκαν στον τομέα αυτό στη γερμανική και τη γαλλική αγορά, καθώς και στην αγορά της Benelux.

- 3 Στις 6 και 7 Νοεμβρίου 1985, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτου κανονισμού εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25, στο εξής: κανονισμός 17), υπάλληλοι της Επιτροπής διενήργησαν ελέγχους — συγχρόνως και χωρίς προειδοποίηση — στα γραφεία επτά επιχειρήσεων και δύο ενώσεων επιχειρήσεων, ήτοι των: Tréfilunion SA, Sotralentz SA, Tréfilarbeid Luxembourg-Saarbrücken SARL, Ferriere Nord SpA (Pittini), Baustahlge-webe GmbH, Thibo Draad-en Bouwstaalprodukten BV (Thibodraad), NV Bekaert, Syndicat national du tréfilage d'acier (STA) και Fachverband Betonstahlmatten eV. Στις 4 και 5 Δεκεμβρίου 1985 οι υπάλληλοι διενήργησαν άλλους ελέγχους στα γραφεία των επιχειρήσεων ILRO SpA, G. B. Martinelli, NV Usines Gustave Boël (afdeling Trébos), Tréfileries de Fontaine-l'Évêque, Frère-Bourgeois Commerciale SA, Van Merksteijn Staalbouw BV και ZND Bouwstaal BV.

- 4 Τα ανευρεθέντα στοιχεία στο πλαίσιο των ελέγχων αυτών, καθώς και οι ληφθείσες πληροφορίες κατ' εφαρμογήν του άρθρου 11 του κανονισμού 17, οδήγησαν την Επιτροπή στο συμπέρασμα ότι, μεταξύ 1980 και 1985, οι ενδιαφερόμενοι παραγωγοί είχαν παραβεί το άρθρο 85 της Συνθήκης με σειρά συμφωνιών ή εναρμονισμένων πρακτικών ως προς τις ποσοτώσεις παραδόσεως και ως προς τις τιμές των δομικών πλεγμάτων. Η Επιτροπή κίνησε τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 17 και στις 12 Μαρτίου 1987 κοινοποιήθηκαν οι αιτιάσεις στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις οι οποίες απάντησαν στις αιτιάσεις αυτές. Στις 23 και 24 Νοεμβρίου 1987 πραγματοποιήθηκε ακρόαση των εκπροσώπων των επιχειρήσεων.

- 5 Μετά το πέρας της διαδικασίας αυτής, η Επιτροπή εξέδωσε την Απόφαση. Κατά την Απόφαση (παράγραφος 22), οι περιορισμοί του ανταγωνισμού συνίσταντο σε σειρά συμφωνιών και/ή εναρμονισμένων πρακτικών οι οποίες είχαν ως αντικείμενο τον καθορισμό των τιμών και/ή των ποσοστώσεων των πωλήσεων, καθώς και την κατανομή των αγορών δομικών πλεγμάτων. Οι συμπράξεις αυτές, κατά την Απόφαση, αφορούσαν διάφορες επιμέρους αγορές (γαλλική αγορά, γερμανική αγορά, αγορά της Benelux), επηρέαζαν όμως το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών καθόσον στις συμπράξεις αυτές συμμετείχαν επιχειρήσεις εγκατεστημένες σε διαφορετικά κράτη μέλη. Κατά την Απόφαση, «στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν πρόκειται τόσο για μια συνολική σύμπραξη μεταξύ όλων των κατασκευαστών από όλα τα κράτη μέλη, όσο για ένα σύνολο περισσότερων συμπράξεων με εν μέρει εναλλασσόμενους συμμετέχοντες. Πάντως, το εν λόγω σύνολο συμπράξεων είχε ως αποτέλεσμα τη ρύθμιση σε μεγάλο βαθμό σημαντικού τμήματος της κοινής αγοράς, μέσω της ρυθμίσεως των επιμέρους αγορών».
- 6 Η Απόφαση έχει το ακόλουθο διατακτικό:

«Άρθρο 1

Οι επιχειρήσεις Tréfilunion SA, Société métallurgique de Normandie (SMN), CCG (TECNOR), Société de treillis et panneaux soudés (STPS), Sotralentz SA, Tréfilarmbed SA ή Tréfilarmbed Luxembourg-Saarbrücken SARL, Tréfileries de Fontaine-l'Évêque, Frère-Bourgeois Commerciale SA (σήμερα Steelinter SA), NV Usines Gustave Boël, afdeling Trébos, Thibo Draad-en Bouwstaalprodukten BV (σήμερα Thibo Bouwstaal BV), Van Merksteijn Staalbouw BV, ZND Bouwstaal BV, Baustahlgewebe GmbH, ILRO SpA, Ferriere Nord SpA (Pittini) και G. B. Martinelli fu G. B. Metallurgica SpA παρέβησαν το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΟΚ, συμμετέχοντας, σε μία ή περισσότερες περιπτώσεις, κατά το χρονικό διάστημα από 27 Μαΐου 1980 έως 5 Νοεμβρίου 1985, σε μία ή περισσότερες συμφωνίες ή/και εναρμονισμένες πρακτικές (συμπράξεις), οι οποίες συνίσταντο στον καθορισμό τιμών πωλήσεων, στον περιορισμό των πωλήσεων, στην κατανομή των αγορών όπως επίσης σε μέτρα για την εφαρμογή και τον έλεγχο αυτών των συμπράξεων.

Άρθρο 2

Οι επιχειρήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1, εφόσον συνεχίζουν να δρουν στον τομέα δομικών πλεγμάτων στην ΕΟΚ, υποχρεούνται να παύσουν αμελλητί τις διαπιστωθείσες παραβάσεις (στην περίπτωση που δεν το έχουν πράξει ήδη) και να απέχουν στο μέλλον, όσον αφορά τις δραστηριότητές τους στον τομέα των δομικών πλεγμάτων, από όλες τις συμφωνίες ή/και εναρμονισμένες πρακτικές που έχουν τον ίδιο ή παρόμοιο στόχο ή αποτέλεσμα.

Άρθρο 3

Κατά των ακολούθων επιχειρήσεων επιβάλλονται, λόγω των διαπιστωθεισών στο άρθρο 1 παραβάσεων, τα κάτωθι πρόστιμα:

- 1) Tréfilunion SA (TU): πρόστιμο 1 375 000 ECU·
- 2) Société métallurgique de Normandie (SMN): πρόστιμο 50 000 ECU·
- 3) Société des treillis et panneaux soudés (STPS): πρόστιμο 150 000 ECU·
- 4) Sotralentz SA: πρόστιμο 228 000 ECU·
- 5) Tréfilarbeid Luxembourg-Saarbrücken SARL: πρόστιμο 1 143 000 ECU·
- 6) Steelinter SA: πρόστιμο 315 000 ECU·

- 7) NV Usines Gustave Boël, afdeling Trébos: πρόστιμο 550 000 ECU·
- 8) Thibo Bouwstaal BV: πρόστιμο 420 000 ECU·
- 9) Van Merksteijn Staalbouw BV: πρόστιμο 375 000 ECU·
- 10) ZND Bouwstaal BV: πρόστιμο 42 000 ECU·
- 11) Baustahlgewebe GmbH (BStG): πρόστιμο 4 500 000 ECU·
- 12) ILRO SpA: πρόστιμο 13 000 ECU·
- 13) Ferriere Nord SpA (Pittini): πρόστιμο 320 000 ECU·
- 14) G. B. Martinelli fu G. B. Metallurgica SpA: πρόστιμο 20 000 ECU.

(...»

Διαδικασία

- 7 Υπό τις περιστάσεις αυτές, η προσφεύγουσα, Ferriere Nord SpA (στο εξής: Ferriere Nord), με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις

18 Οκτωβρίου 1989, άσκησε την παρούσα προσφυγή, αποσκοπούσα στην ακύρωση της Αποφάσεως. Δέκα από τους δεκατρείς άλλους αποδέκτες της απόφασεως αυτής άσκησαν επίσης προσφυγή.

- 8 Με διάταξη της 15ης Νοεμβρίου 1989, το Δικαστήριο διαβίβασε την υπόθεση αυτή, καθώς και τις άλλες δέκα υποθέσεις, στο Πρωτοδικείο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 14 της αποφάσεως 88/591/ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1988, περί ιδρύσεως Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 319, σ. 1). Οι προσφυγές αυτές έχουν αριθμό πρωτοκόλλου T-141/89 έως T-145/89 και T-147/89 έως T-152/89.

- 9 Με διάταξη της 13ης Οκτωβρίου 1992, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να συνεκδικάσει λόγω συναφείας τις προαναφερθείσες υποθέσεις προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας, σύμφωνα με το άρθρο 50 του Κανονισμού Διαδικασίας.

- 10 Με έγγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου μεταξύ 22ας Απριλίου και 7ης Μαΐου 1993, οι διάδικοι απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου.

- 11 Ενόψει των απαντήσεων στις ερωτήσεις αυτές και κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων.

- 12 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση που διεξήχθη από τις 14 έως τις 18 Ιουνίου 1993.

Αιτήματα των διαδίκων

13 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

κυρίως:

— να κρίνει την Απόφαση άκυρη και στερούμενη εννόμου αποτελέσματος, καθόσον οι διατάξεις της Αποφάσεως αφορούν τη Ferriere Nord·

επικουρικώς:

— να ακυρώσει το επιβληθέν στη Ferriere Nord πρόστιμο ή να το μειώσει κρίνοντας κατ' επιείκεια,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

14 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει ως αβάσιμη την προσφυγή της Ferriere Nord·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί της ουσίας

15 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι με την Απόφαση (παράγραφοι 23, 51, 159 και 160) προσάπτεται στην προσφεύγουσα ότι συμμετείχε σε δύο δέσμες συμπρά-

ξεων στη γαλλική αγορά. Στις συμπράξεις αυτές εμπλέκονταν, αφενός, οι Γάλλοι παραγωγοί (Tréfilunion, STPS, SMN, CCG και Sotralentz) και, αφετέρου, οι αλλοδαποί παραγωγοί που ασκούσαν δραστηριότητα στη γαλλική αγορά (ILRO, Ferriere Nord, Martinelli, Boël/Trébos, Tréfileries de Fontaine l'Évêque, Frère-Bourgeois Commerciale και Tréfilarbéd) και είχαν ως αντικείμενο τον καθορισμό των τιμών και των ποσοστώσεων, προκειμένου να μειωθούν οι εισαγωγές δομικών πλεγμάτων στη Γαλλία, και την ανταλλαγή πληροφοριών. Η πρώτη δέσμη συμπράξεων πραγματοποιήθηκε μεταξύ Απριλίου 1981 και Μαρτίου 1982. Η δεύτερη δέσμη συμπράξεων πραγματοποιήθηκε μεταξύ των αρχών του 1983 και του τέλους του 1984. Η δεύτερη αυτή δέσμη συμπράξεων έλαβε τυπική μορφή με την υιοθέτηση τον Οκτώβριο του 1983 ενός protocole d'accord.

- 16 Η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους προς στήριξη της προσφυγής της. Ο πρώτος αντλείται από την παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης, ο δεύτερος από την παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 και ο τρίτος από την ύπαρξη καταχρήσεως εξουσίας.

Επί του λόγου που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 17 Η προσφεύγουσα ομολογεί τη συμμετοχή της στις προσαπτόμενες συμφωνίες, χωρίς όμως να θεωρεί ότι η συμμετοχή αυτή «συνιστά συγκεκριμένα παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης».
- 18 Υποστηρίζει, καταρχάς, ότι κατέχει πολύ μικρή θέση στη γαλλική αγορά λόγω των υψηλών μεταφορικών εξόδων με τα οποία επιβαρύνονται τα δομικά πλέγματα και λόγω της θέσεως των εργοστασίων της στην ανατολική Ιταλία. Λαμβάνοντας υπόψη το μικρό για την αγορά αυτή μέγεθός της, η συμμετοχή της στις συμπράξεις δεν μπορούσε να έχει κανένα αποτέλεσμα ούτε επί του ανταγωνισμού ούτε επί του μεταξύ κρατών μελών εμπορίου. Συναφώς, επικαλείται

ως απόδειξη το ότι οι συμπράξεις δεν μετέβαλαν το μερίδιο της αγοράς που κατέχουν συνολικά οι Ιταλοί παραγωγοί και ότι οι εξαγωγές της στη Γαλλία υπελείποντο κατά πολύ της ποσοτώσεως που της είχε χορηγηθεί.

- 19 Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι, αν οι συμπράξεις οδήγησαν, όπως ισχυρίζεται η Επιτροπή, σε αύξηση των τιμών στη γαλλική αγορά, αυτή η αύξηση τιμών είχε ως συνέπεια την αύξηση του εμπορίου μεταξύ κρατών μελών, καθώς και του ανταγωνισμού. Όντως, μόνον οι υψηλές τιμές στη Γαλλία επέτρεψαν στην προσφεύγουσα να διεισδύσει στην αγορά αυτή, αν ληφθούν υπόψη τα υψηλά μεταφορικά έξοδα τα οποία έπρεπε να αντιμετωπίσει. Όμως, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, η αλλοίωση του ανταγωνισμού μπορεί να τεθεί υπό αμφισβήτηση αν η συμφωνία προκλύπτει ακριβώς αναγκαία για τη διείσδυση μιας επιχειρήσεως σε ζώνη όπου δεν ασκούσε δραστηριότητα ή αν η συμφωνία είχε ευεργετικό αποτέλεσμα επί των συναλλαγών (απόφαση της 30ής Ιουνίου 1966, 56/65, Société technique minière, Συλλογή τόμος 1965-1968, σ. 313).
- 20 Με το υπόμνημα απαντήσεως η προσφεύγουσα αμφισβήτησε τα στοιχεία που παραθέτει η Επιτροπή στην παράγραφο 25 της Αποφάσεως, σχετικά με το ύψος της αυξήσεως των τιμών που προέκυψε από τις συμπράξεις και προβάλλει ότι η Επιτροπή δεν μπορεί να αμβλύνει την έλλειψη αποτελέσματος των συμπράξεων αναφερόμενη στο αντικείμενό τους, κατά το μέτρο που το ιταλικό κείμενο του άρθρου 85 της Συνθήκης σημαίνει ότι οι συμφωνίες πρέπει να έχουν συγχρόνως αντικείμενο και αποτέλεσμα αντιανταγωνιστικό για να είναι δυνατό να επισύρουν κυρώσεις βάσει της διατάξεως αυτής.
- 21 Εξάλλου, η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι η προστιθέμενη αξία στα δομικά πλέγματα είναι σχετικά μικρή (20 έως 25 %) σε σχέση με την τιμή του ενδιαμέσου προϊόντος, του χονδροσύρματος, προϊόντος που εμπίπτει στη Συνθήκη ΕΚΑΧ. Επομένως, η τιμή των δομικών πλεγμάτων εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από την τιμή του χονδροσύρματος, όπως δέχεται η Επιτροπή στην παράγραφο 2 της Αποφάσεως. Κατά συνέπεια, το περιθώριο ανταγωνισμού ήταν πολύ μειωμένο και ήταν αδύνατο να θιγεί ο ανταγωνισμός. Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι αν οι συμπράξεις είχαν ως αποτέλεσμα την αύξηση των τιμών των δομικών πλεγμάτων, το αποτέλεσμα αυτό συνέπεσε με την επιθυμία, εκδηλωθείσα από την Επιτροπή στο πλαίσιο της πολιτικής της για αναδιάρθρωση της σιδηρουργίας, να αυξηθεί η τιμή του χονδροσύρματος καθόσον η τελευταία αυτή τιμή αυξήθηκε λόγω της αυξήσεως της τιμής των δομικών πλεγμάτων. Προσθέτει ότι, ως παραγωγός χονδροσύρματος, η ίδια συμμεριζόταν τη φροντίδα αυτή της Επιτροπής.

- 22 Η Επιτροπή, αναφερόμενη στην παράγραφο 25 της Αποφάσεως, παρατηρεί ότι οι συμπράξεις κατέστησαν δυνατή, χάρη στον καθορισμό τιμών και ποσοστώσεων, τη θεαματική αύξηση των τιμών στη γαλλική αγορά και αυτό είχε ως αποτέλεσμα τη μεταβολή των όρων του ανταγωνισμού, καθόσον η αγορά κατέστη αποδοτική ακόμη και για την προσφεύγουσα. Παρατηρεί ότι κανένα έγγραφο δεν στηρίζει τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι η αύξηση των τιμών στην αγορά ήταν διαφορετική από τη διαλαμβανόμενη στην παράγραφο 25 της Αποφάσεως.
- 23 Η Επιτροπή προσθέτει ότι η μείωση των εξαγωγών της προσφεύγουσας προς τη Γαλλία υπογραμμίζει ακόμη περισσότερο το ενδιαφέρον που επέδειξε η προσφεύγουσα για μια αισθητή αύξηση των τιμών στη Γαλλία, κυρίως για να διεισδύσει σε αγορά η οποία ουδέποτε ήταν πραγματικά αποδοτική υπό κατάσταση κανονικού ανταγωνισμού (απόφαση του Δικαστηρίου της 30ής Ιανουαρίου 1985, 123/83, BNIC, Συλλογή 1985, σ. 391). Η Επιτροπή επαναλαμβάνει ότι η παράνομη σύμπραξη μετέβαλε αισθητά τις γαλλοϊταλικές συναλλαγές, διότι η σύμπραξη απέβλεπε σε ένα είδος «απομονώσεως» της γαλλικής αγοράς για να καταστήσει δυνατή μια αισθητή άνοδο των τιμών. Εν πάση περιπτώσει, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι (η Συνθήκη) «δεν επιβάλλει απόδειξη ότι τέτοιες συμφωνίες έχουν πράγματι επηρεάσει αισθητά το εμπόριο αυτό (...), αλλ' επιβάλλει απλώς και μόνο να αποδεικνύεται ότι οι συμφωνίες αυτές μπορούν να έχουν τέτοιο αποτέλεσμα» (απόφαση της 1ης Φεβρουαρίου 1978, 19/77, Miller κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1978, σ. 47).
- 24 Η Επιτροπή παρατηρεί ότι τα μέτρα που θέσπισε για ορισμένα προϊόντα τα οποία εμπίπτουν στη Συνθήκη ΕΚΑΧ δεν ασκούν επιρροή ενόψει της παραβάσεως που διέπραξε η προσφεύγουσα στην αγορά των δομικών πλεγμάτων. Πράγματι, το γεγονός ότι η Επιτροπή ρυθμίζει την αγορά των προϊόντων αυτών δεν παρέχει τη δυνατότητα στις επιχειρήσεις να καθορίζουν τις τιμές και τις ποσοστώσεις παραδόσεως για άλλο προϊόν το οποίο εμπίπτει στη Συνθήκη ΕΟΚ. Ισχυρίζεται, πάντως, ότι για τον προσδιορισμό του ύψους του προστίμου έλαβε προσηκόντως υπόψη (παράγραφος 201 της Αποφάσεως) την επίδραση που ασκεί επί της τιμής των δομικών πλεγμάτων η τιμή του χονδρικού όγκου.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 25 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει προκαταρκτικώς ότι η προσφεύγουσα αναγνώρισε ότι προσχώρησε στις συμφωνίες που είχαν συναφθεί μεταξύ παραγωγών δομικών πλεγμάτων και δεν αμφισβητεί το αντικείμενο των συμφωνιών αυτών, δηλαδή τον καθορισμό των τιμών και των ποσοστώσεων.
- 26 Το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης απαγορεύει ως ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά όλες τις συμφωνίες μεταξύ επιχειρήσεων ή τις εναρμονισμένες πρακτικές που δύναται να επηρεάσουν το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών και που έχουν ως αντικείμενο ή ως αποτέλεσμα την παρεμπόδιση, τον περιορισμό ή τη νόθευση του ανταγωνισμού εντός της κοινής αγοράς και ιδίως εκείνες οι οποίες συνίστανται στον άμεσο ή έμμεσο καθορισμό των τιμών αγοράς ή πωλήσεως ή άλλων όρων συναλλαγής και στην κατανομή των αγορών ή των πηγών εφοδιασμού.
- 27 Από το κείμενο της διατάξεως αυτής προκύπτει ότι τα μόνα ζητήματα που ασκούν επιρροή είναι το αν οι συμφωνίες στις οποίες συμμετείχε η προσφεύγουσα μαζί με άλλες επιχειρήσεις είχαν ως αντικείμενο ή ως αποτέλεσμα τον περιορισμό του ανταγωνισμού και αν ήταν ικανές να επηρεάσουν το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών. Κατά συνέπεια, το ζήτημα αν αυτή καθαυτή η συμμετοχή της προσφεύγουσας στις συμφωνίες αυτές — ενόψει της ασθενούς θέσεως της στη γαλλική αγορά — μπορούσε να περιορίσει τον ανταγωνισμό ή να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών δεν ασκεί επιρροή (απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Δεκεμβρίου 1991, T-6/89, *Enichem Anic κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1991, σ. II-1623, σκέψεις 216 και 224).
- 28 Με τον καθορισμό τιμών και ποσοστώσεων, οι συμφωνίες στις οποίες προσχώρησε η προσφεύγουσα είχαν ως σκοπό τον περιορισμό του ανταγωνισμού και ήταν ικανές να επηρεάσουν το μεταξύ κρατών μελών εμπόριο. Συναφώς, αρκεί να υπομνηστεί ότι, για την περίοδο 1981-1982, η προσφεύγουσα παρέστη σε συνάντηση πραγματοποιηθείσα στο Παρίσι την 1η Απριλίου 1981, στην οποία μετέσχαν Γάλλοι, Ιταλοί και Βέλγοι παραγωγοί και κατά την οποία, για περίοδο δώδεκα μηνών από 1ης Απριλίου 1981, καθορίστηκε για τους Ιταλούς παραγωγούς ποσόστωση 32 000/33 000 τόνων, από τους οποίους 4 000 τόνοι

για την προσφεύγουσα. Κατά τη συνάντηση αυτή καθορίστηκαν επίσης οι τιμές των διαφόρων τύπων δομικών πλεγμάτων, οι εκπτώσεις επί των τιμών, οι προμηδοτήσεις διεισδύσεως και διάφοροι τρόποι ανταλλαγής πληροφοριών. Αυτό προκύπτει από το τηλετύπημα της 9ης Απριλίου 1981, το οποίο η Italmet απήρθησε στη Martinelli (παράγραφος 33 της Αποφάσεως), το υπόμνημα της 9ης Απριλίου 1981 (παράγραφος 34 της Αποφάσεως) του Marie (διευθυντή του τμήματος δομικών πλεγμάτων της Tréfilunion και από το 1983 προέδρου της Association technique pour le développement de l'emploi du treillis soudé), έναν πίνακα της Tréfilunion με τίτλο «Εισαγωγές δομικών πλεγμάτων από την Ιταλία» (παράγραφος 35 της Αποφάσεως) και την επιστολή της 4ης Μαΐου 1981 του Cattaran (εκπροσώπου της Ferriere Nord) στον François της Italmet (παράγραφος 36 της Αποφάσεως), όπου αναφέρεται η αποδοχή των όρων της συμφωνίας αυτής. Εξάλλου, για την περίοδο 1983-1984, η προσφεύγουσα μετέσχε μαζί με άλλους Ιταλούς και Γάλλους παραγωγούς σε συνάντηση που πραγματοποιήθηκε στις 23 Φεβρουαρίου 1983, κατά την οποία αποφασίστηκε κατανομή των ποσοστώσεων (61 % για τους ανήκοντες σε ομίλους Γάλλους παραγωγούς, 19 % για τους μη ανήκοντες σε ομίλους Γάλλους παραγωγούς, 3 % για το Βέλγιο, 7 % για τη Γερμανία, 10 % για την Ιταλία) και αύξηση των τιμών [200 έως 300 γαλλικά φράγκα (FF) από τον Απρίλιο του 1983, 300 FF για τον Ιούλιο]. Αυτό προκύπτει από σημειώματα του Cattaran σχετικά με την εν λόγω συνάντηση (παράγραφος 53 της Αποφάσεως) και σημείωμα του Haller, αντιπροσώπου της CCG (σημείο 54 της Αποφάσεως).

- 29 Όσον αφορά τον επηρεασμό του ανταγωνισμού, είναι αληθές ότι, όπως παρατηρεί η προσφεύγουσα, η τιμή των δομικών πλεγμάτων εξαρτάται ευρέως από την τιμή του χονδροσύρματος, από αυτό όμως δεν προκύπτει ότι έχει αποκλειστεί κάθε δυνατότητα αποτελεσματικού ανταγωνισμού στο πεδίο αυτό. Πράγματι, απέμενε για τον παραγωγό αρκετό περιθώριο κέρδους που να επιτρέπει αποτελεσματικό ανταγωνισμό στην αγορά. Κατά συνέπεια, οι συμπράξεις είχαν αισθητό αποτέλεσμα επί του ανταγωνισμού (απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Οκτωβρίου 1980, 209/78 έως 215/78 και 218/78, Van Landewyck κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1980/III, σ. 207, σκέψεις 133 και 153).
- 30 Εξάλλου, προς εφαρμογή του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης, η εκτίμηση των συγκεκριμένων αποτελεσμάτων μιας συμφωνίας παρέλκει, όταν προκύπτει, όπως στην περίπτωση των συμφωνιών που διαπιστώνει η Απόφαση, ότι αυτές έχουν ως σκοπό την παρεμπόδιση, τον περιορισμό ή τη νόθευση του ανταγωνισμού εντός της κοινής αγοράς (απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Ιανουαρίου 1990, C-277/87, Sandoz Prodotti Farmaceutici κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-45).

- 31 Η προσφεύγουσα δεν μπορεί να επικαλείται το ιταλικό κείμενο του άρθρου 85 της Συνθήκης για να απαιτήσει από την Επιτροπή να αποδείξει ότι η σύμπραξη είχε συγχρόνως αντικείμενο και αποτέλεσμα ανταγωνιστικό. Πράγματι, το κείμενο αυτό δεν μπορεί από μόνο του να υπερισχύσει όλων των άλλων γλωσσικών αποδόσεων, από τις οποίες προκύπτει σαφώς — με τη χρήση του συνδέσμου «ή» — ο μη σωρευτικός, αλλά εναλλακτικός χαρακτήρας της προκειμένης προϋποθέσεως, όπως έχει κρίνει το Δικαστήριο με την παγία ήδη νομολογία του από της εκδόσεως της αποφάσεως Société technique minière (παρατέθηκε ήδη). Όντως, η ενιαία ερμηνεία των κοινοτικών κανόνων επιβάλλει όπως αυτοί ερμηνεύονται και εφαρμόζονται υπό το φως των διατυπώσεών τους στις άλλες κοινοτικές γλώσσες (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 5ης Δεκεμβρίου 1967, 19/67, Van der Vecht, Συλλογή τόμος 1965-1968, σ. 617, και της 6ης Οκτωβρίου 1982, 283/81, Cilfit και Lanificio di Gavardo, Συλλογή 1982, σ. 3415, σκέψη 18).
- 32 Όσον αφορά τον επηρεασμό του μεταξύ κρατών μελών εμπορίου, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης δεν επιβάλλει όπως οι διαπιστωθέντες περιορισμοί του ανταγωνισμού όντως επηρέασαν αισθητά τις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών, αλλ' επιβάλλει απλώς και μόνο να αποδεικνύεται ότι οι συμφωνίες αυτές είναι ικανές να έχουν τέτοιο αποτέλεσμα (παρατεθείσα απόφαση Miller κατά Επιτροπής, σκέψη 152).
- 33 Εν προκειμένω, παρατηρείται ότι το γεγονός ότι οι μονάδες παραγωγής δομικών πλεγμάτων της προσφεύγουσας είναι απομακρυσμένες από τη γαλλική αγορά δεν είναι καθαυτό ικανό να εμποδίσει τις εξαγωγές της προς την αγορά αυτή. Συναφώς, η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας αποδεικνύει άλλωστε αφ' εαυτής ότι οι συμπράξεις, κατά το μέτρο που αποσκοπούσαν στην αύξηση των τιμών, ήταν ικανές να αυξήσουν τις εξαγωγές της προσφεύγουσας προς τη Γαλλία και, επομένως, να επηρεάσουν το μεταξύ κρατών μελών εμπόριο.
- 34 Επιπλέον, αν υποτεθεί, όπως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, ότι οι συμπράξεις δεν μετέβαλαν το μερίδιο της αγοράς που κατείχαν συνολικά οι Ιταλοί παραγωγοί και οι εξαγωγές της προσφεύγουσας παρέμειναν πολύ χαμηλότερες από την ποσόστωση που της είχε χορηγηθεί, ωστόσο, οι διαπιστωθέντες περιορισμοί του ανταγωνισμού ήταν ικανοί να εκτρέψουν τα εμπορικά ρεύματα από την

κατεύθυνση που αλλιώς θα ακολουθούσαν (παρατεθείσα απόφαση Van Landewyck κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 172). Πράγματι, οι συμπράξεις είχαν ως αντικείμενο τον περιορισμό των εισαγωγών στη γαλλική αγορά με σκοπό την τεχνητή αύξηση των τιμών στην αγορά αυτή.

- 35 Από τα προαναφερθέντα προκύπτει ότι, όπως διαπιστώνεται με την Απόφαση, προσχωρώντας σε συμφωνίες οι οποίες είχαν ως αντικείμενο τον περιορισμό του ανταγωνισμού εντός της κοινής αγοράς και οι οποίες ήταν ικανές να επηρεάσουν το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών, η προσφεύγουσα παρέβη το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης.
- 36 Επομένως, ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί.

Επί του λόγου που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 15 του κανονισμού 17

- 37 Ο λόγος αυτός περιλαμβάνει τέσσερα σκέλη. Το πρώτο σκέλος αφορά την έλλειψη δόλου ή αμέλειας της προσφεύγουσας· το δεύτερο αφορά τον περιορισμένο ρόλο που διαδραμάτισε η προσφεύγουσα· το τρίτο αφορά την παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως· τέλος, το τέταρτο σκέλος αφορά το ότι δεν ελήφθη επαρκώς υπόψη το οικονομικό και νομικό πλαίσιο.

I — *Επί της ελλείψεως δόλου ή αμέλειας της προσφεύγουσας*

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 38 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δεν είχε πρόθεση να παραβεί το άρθρο 85 της Συνθήκης και ότι ο μόνος σκοπός της συμμετοχής της στις συμφωνίες ήταν να διεισδύσει στη γαλλική αγορά, πράγμα που δεν μπορούσε να γίνει χωρίς αύξηση των τιμών.

- 39 Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι ως παραγωγός χάλυβα του οποίου οι δραστηριότητες διέπονται από τη Συνθήκη ΕΚΑΧ, η οποία επιτρέπει τη ρύθμιση των τιμών και τον καθορισμό ποσοστώσεων, δεν συνειδητοποίησε ότι οι συμφωνίες στις οποίες προσχώρησε ήταν παράνομες ενόψει της Συνθήκης ΕΟΚ.
- 40 Η Επιτροπή αντιτάσσει ότι το άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 ουδόλωσ απαιτεί, για την επιβολή προστίμου, την ύπαρξη προθέσεως η οποία, εν πάση περιπτώσει, υπάρχει εν προκειμένω. Υπενθυμίζει ότι η Ferriere Nord μετείχε ενεργά στην προετοιμασία, τη σύναψη, την ερμηνεία και την υλοποίηση των παρανόμων συμπράξεων.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 41 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι για να μπορεί να θεωρηθεί ότι μια παράβαση διαπράχθηκε εκ προθέσεως δεν είναι απαραίτητο η επιχείρηση να έχει επίγνωση ότι παραβαίνει τους κανόνες αυτούς, αλλά αρκεί το ότι δεν μπορούσε να αγνοεί ότι η συμπεριφορά της είχε ως αντικείμενο τον περιορισμό του ανταγωνισμού (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 1989, 246/86, Belasco κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1989, σ. 2117, σκέψη 41, και της 8ης Φεβρουαρίου 1990, C-279/87, Timp-Ex κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-261· απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Μαρτίου 1992, T-15/89, Chemie Linz κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. II-1275, σκέψη 350).
- 42 Εν προκειμένω, λαμβάνοντας υπόψη την εγγενή σοβαρότητα και τον πρόδηλο χαρακτήρα της παραβάσεως του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης και ειδικότερα των στοιχείων α' και γ', το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι η προσφεύγουσα δεν μπορεί να ισχυρίζεται ότι δεν ενήργησε εκ προθέσεως. Για τους ίδιους επίσης λόγους, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να αντλεί επιχείρημα από το ότι, ως παραγωγός χάλυβα του οποίου οι δραστηριότητες διέπονται συνήθως από τη Συνθήκη ΕΚΑΧ, αγνοούσε ότι οι συμφωνίες αυτές ήταν αντίθετες προς τη Συνθήκη ΕΟΚ.

- 43 Επομένως, η αιτίαση αυτή δεν μπορεί να γίνει δεκτή.

II — Επί του περιορισμένου ρόλου που διαδραμάτισε η προσφεύγουσα

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 44 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι διαδραμάτισε περιορισμένο ρόλο, καθόσον περιορίστηκε στο να λάβει γνώση των συναφθεισών συμφωνιών χωρίς ποτέ να αναλάβει πρωτοβουλία. Δεν μετέσχε ούτε στις συμφωνίες που αφορούσαν την αγορά της Benelux ούτε στις συμφωνίες που αφορούσαν τη γερμανική αγορά και δεν δημιούργησε σύμπραξη στην ιταλική αγορά.

- 45 Παρατηρεί ότι, αντίθετα προς ό,τι ισχυρίζεται η Επιτροπή, η Italmet, η οποία διεξήγαγε τις συνεννοήσεις, δεν είναι εκπρόσωπός της, αλλά ανεξάρτητος επιχειρηματίας.

- 46 Η Επιτροπή απαντά ότι το πρόστιμο δικαιολογείται πλήρως, ιδίως, λόγω του μεγέθους της προσφεύγουσας και της ωθήσεως που έδωσε για το σύνολο των παρανόμων συμπράξεων εμφανιζόμενη, ειδικότερα, ως εκπρόσωπος των Ιταλών παραγωγών και εγγυώμενη, κατά κάποιο τρόπο, στους Γάλλους παραγωγούς την «ορθή» εκτέλεση των συμφωνιών από τους Ιταλούς παραγωγούς.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 47 Το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι η προσφεύγουσα, αντίθετα προς ό,τι ισχυρίζεται, δεν περιορίστηκε στο να λάβει γνώση των συναφθεισών συμφωνιών, αλλά

είχε ενίοτε την πρωτοβουλία, όπως αποδεικνύεται από τα έγγραφα που μνημονεύονται στις παραγράφους 36 έως 45 της Αποφάσεως, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται τηλετύπημα της 19ης Απριλίου 1982 που έστειλε ο Cattapan στον Marie διατυπώνοντας πρόταση παρατάσεως των συμφωνιών για το 1982 (παράγραφος 42 της Αποφάσεως). Κατά το τηλετύπημα αυτό: «Τελικά, ενόψει της κοινής θελήσεως που υπάρχει να αναληφθεί προσπάθεια για τη βελτίωση ενός τομέα ο οποίος βρίσκεται ήδη υπό μαρασμό λόγω της χαμηλής ζήτησεως, οι Ιταλοί παραγωγοί συμφωνούν με την πρόταση να εφαρμοστεί έκπτωση ύψους 325 FF επί του τιμοκαταλόγου, συν μια μικρή έκπτωση διεισδύσεως. Οι μέγιστες ποσότητες που οι Ιταλοί παραγωγοί αναλαμβάνουν την υποχρέωση να εξαγάγουν στη γαλλική αγορά κατά τους μήνες Απρίλιο, Μάιο και Ιούνιο ανέρχονται συνολικά σε 7 200 τόνους, ήτοι τρεις φορές 1 800 + 300 + 300, υπό τον ρητό όρο ότι οι πιο πάνω εκτιμήσεις θα πραγματοποιηθούν και θα αναπτυχθούν κανονικά. Πιστεύω ότι μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι ο κοινός στόχος και οι κοινές μας ελπίδες θα πραγματοποιηθούν. Συνεπώς, οι αποφάσεις που λάβαμε εφαρμόζονται από σήμερα, δεδομένου ότι καλύπτονται από τη συμφωνία μας.»

- 48 Η Απόφαση έλαβε υπόψη το γεγονός ότι η προσφεύγουσα δεν μετέσχε στις παραβάσεις σχετικά με την αγορά της Benelux και τη γερμανική αγορά, καθόσον δεν αναφέρεται στην απόφαση ότι η προσφεύγουσα είχε σχετική συμμετοχή. Επίσης, η Απόφαση δεν διαπιστώνει ότι είχαν συναφθεί συμφωνίες για την ιταλική αγορά. Συναφώς, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να αντλεί επιχείρημα από το ότι η παράβαση που διέπραξε μπορούσε να ήταν ακόμη πιο σοβαρή για να απαιτήσει μείωση του προστίμου που της επιβλήθηκε.
- 49 Ως προς το ότι η Italmet δεν ήταν εκπρόσωπος της προσφεύγουσας, υπογραμμίζεται ότι η ανταλλαγή σημειωμάτων και τηλετυπημάτων μεταξύ της προσφεύγουσας και της Italmet δεν αφήνουν καμιά αμφιβολία ως προς τη φύση των συμφωνιών στις οποίες μετέσχε η προσφεύγουσα ιδίως μέσω της Italmet (βλ., μεταξύ άλλων, τα έγγραφα που μνημονεύονται στις παραγράφους 36, 41, 42 και 43 της Αποφάσεως), αλλ' επίσης, και προπαντός, χωρίς τη μεσολάβηση της Italmet.
- 50 Ως εκ τούτου, η αιτίαση της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί.

III — Επί της παραβίασεως της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 51 Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή καθόρισε το ύψος του προστίμου που της επέβαλε βάσει μόνον του κύκλου εργασιών επί των δομικών πλεγμάτων, κατά παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17, όπως αυτός ερμηνεύθηκε από το Δικαστήριο με την απόφαση της 7ης Ιουνίου 1983 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις 100/80 έως 103/80, *Musique diffusion française* κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 1983, σ. 1825). Κατά την απόφαση αυτή, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη, μεταξύ άλλων, και το οικονομικό όφελος που οι συμμετέχουσες επιχειρήσεις μπορεί να έχουν αποκομίσει από τις παράνομες συμφωνίες. Εν προκειμένω, όμως, η προσφεύγουσα δεν αποκόμισε κέρδος από τη συμμετοχή της στις συμπράξεις. Αυτή η πλάνη περί το δίκαιο οδήγησε την Επιτροπή να επιβάλει στην προσφεύγουσα πρόστιμο του οποίου το ύψος δημιουργεί διάκριση σε σχέση με το ύψος των προστίμων που επιβλήθηκαν στους άλλους Ιταλούς παραγωγούς.
- 52 Η Επιτροπή εκθέτει ότι εφαρμόσε εν προκειμένω τα κριτήρια που καθόρισε το Δικαστήριο με την παρατεθείσα απόφαση *Musique diffusion française* κ.λπ. κατά Επιτροπής. Παρατηρεί ότι, μολονότι το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα είναι ασφαλώς υψηλότερο από το επιβληθέν στις άλλες δύο ιταλικές επιχειρήσεις, αυτό είναι κυρίως αποτέλεσμα του μεγέθους της προσφεύγουσας επιχειρήσεως και της ωθήσεως που έδωσε για το σύνολο των παρανόμων συμπράξεων, σημεία επί των οποίων η κατάσταση της προσφεύγουσας διέφερε από αυτήν των άλλων ιταλικών επιχειρήσεων.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 53 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι το γεγονός ότι η προσφεύγουσα δεν αποκόμισε κέρδος από την παράβαση ελήφθη υπόψη κατά τον υπολογισμό του προστίμου που της επιβλήθηκε. Πράγματι, η Επιτροπή έλαβε υπόψη ότι στον τομέα των δομικών πλεγμάτων η αποδοτικότητα είναι γενικά ελάχιστα ικανοποιητική (παράγραφος 201 της Αποφάσεως), καθώς και τη χρηματοοικονομική

κατάσταση των επιχειρήσεων (παράγραφος 203 της Αποφάσεως). Εξάλλου, η έλλειψη κέρδους που να έχει αντληθεί από την παράβαση δεν μπορεί να συνιστά εμπόδιο στην επιβολή σημαντικών προστίμων, άλλως αυτά θα έχαναν τον αποτρεπτικό χαρακτήρα τους.

- 54 Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι από τα προαναφερθέντα προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν καθόρισε το ύψος του προστίμου που επέβαλε στην προσφεύγουσα αποκλειστικά βάσει του κύκλου εργασιών που πραγματοποίησε η προσφεύγουσα στα δομικά πλέγματα. Μολονότι είναι αληθές ότι πρόκειται για στοιχείο το οποίο η Επιτροπή έλαβε μεταξύ άλλων υπόψη και το στοιχείο αυτό συνέβαλε στο να επιβληθεί στην προσφεύγουσα υψηλότερο πρόστιμο — σε απόλυτους αριθμούς — απ' ό,τι στους άλλους Ιταλούς παραγωγούς, ωστόσο, η προσέγγιση αυτή είναι σύμφωνη προς τον προσανατολισμό που έδωσε το Δικαστήριο με την απόφασή του *Musique diffusion française* κ.λπ. κατά Επιτροπής (που παρατέθηκε ήδη, σκέψεις 120 και 121), ο οποίος επιτρέπει στην Επιτροπή να λάβει υπόψη την επίδραση που άσκησε η επιχείρηση στην αγορά, ιδίως λόγω του μεγέθους της και της οικονομικής της ισχύος, σχετικές δε ενδείξεις παρέχει ο κύκλος εργασιών επί του οικείου προϊόντος. Απώδειξη ότι δεν πρόκειται για το μόνο κριτήριο που έλαβε υπόψη η Επιτροπή συνιστά το γεγονός ότι, σε σχετικούς αριθμούς, το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα είναι μικρότερο (1 %) από το επιβληθέν στη *Martinelli* (1,5 %).

- 55 Όσον αφορά το γεγονός ότι η προσφεύγουσα έτυχε δυσμενούς διακρίσεως σε σχέση με την *ILRO*, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου, για να στοιχειοθετείται παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, πρέπει παρόμοιες καταστάσεις να αντιμετωπίζονται κατά τρόπο διαφορετικό. Κατά την Επιτροπή, η διαφορά μεταξύ του επιβληθέντος στην προσφεύγουσα προστίμου και του επιβληθέντος στην *ILRO* οφείλεται στους εξής παράγοντες: στη μη τήρηση από την *ILRO* των συναφθεισών συμφωνιών, πράγμα που συνέβαλε στον κλονισμό της συμπράξεως, στο γεγονός ότι η Επιτροπή δεν κατόρθωσε να αποδείξει ότι η *ILRO* είχε ενθαρρύνει την παράταση των συμπράξεων του 1981-1982, στο γεγονός ότι η *ILRO* βοήθησε την Επιτροπή στις έρευνές της συνεργαζόμενη με αυτήν κατά τρόπο αποφασιστικό, όπως διευκρινίστηκε κατά την προφορική διαδικασία (παράγραφος 204 της Αποφάσεως), στο γεγονός ότι η *ILRO* υπήρξε θύμα αντιμέτρων εκ μέρους των γαλλικών αρχών και, τέλος, στο γεγονός ότι έπαψε να μετέχει στη σύμπραξη τον Μάιο του 1984 (βλ. τις παραγράφους 44, 64, 65 και 66 της Αποφάσεως).

- 56 *Εν προκειμένω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι διαφορές μεταξύ των καταστάσεων της ILRO και της προσφεύγουσας, τις οποίες απέδειξε η Επιτροπή, αρκούν για να δικαιολογήσουν την παρατηρηθείσα διαφορετική μεταχείριση μεταξύ των δύο αυτών επιχειρήσεων.*
- 57 *Ως εκ τούτου, η αιτίαση της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί.*

IV — Επί του ότι δεν ελήφθη επαρκώς υπόψη το οικονομικό και νομικό πλαίσιο

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 58 *Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή έπρεπε να λάβει υπόψη το οικονομικό και νομικό πλαίσιο του τομέα που προηγείται της παραγωγής δομικών πλεγμάτων, δηλαδή του τομέα του χονδρικού υφάσματος. Τονίζει τη στενή σχέση που υπάρχει μεταξύ των δομικών πλεγμάτων και του χονδρικού υφάσματος, για το οποίο ισχύει σύστημα ποσοτώσεων και ρυθμίσεως των τιμών. Συναφώς, παρατηρεί ότι η σχέση αυτή δεν είναι διαφορετική, mutatis mutandis, από τη σχέση που υπήρχε μεταξύ της ζάχαρης και των ζαχαροτευτλών, εξετασθείσα από το Δικαστήριο με την απόφαση στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις 40/73 έως 48/73, 50/73, 54/73 έως 56/73, 111/73, 113/73 και 114/73, Suiker Unie κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή τόμος 1975, σ. 507). Στη δεύτερη περίπτωση, υπήρχε κοινή οργάνωση αγορών για τη ζάχαρη η οποία, με ένα σύστημα τιμών και ποσοτώσεων, απέβλεπε στο να εξασφαλίζει δίκαιη αμοιβή για το βασικό προϊόν, τα ζαχαρότευτλα. Από την άλλη πλευρά, υπάρχει «κοινή οργάνωση αγορών» στο επίπεδο του βασικού προϊόντος, του χονδρικού υφάσματος, που αποβλέπει στην άμεση προστασία του προϊόντος αυτού χωρίς να προβλέπεται τίποτε για το μεταποιημένο προϊόν. Ελλείπει ρυθμίσεως που να διέπει τις πωλήσεις και τις τιμές του μεταποιημένου προϊόντος, των δομικών πλεγμάτων, θα υπήρχε ο κίνδυνος η προστασία που παρέχεται στο χονδρικό υφάσμα να μην είναι αποτελεσματική. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο οι παραγωγοί εκουσίως είχαν πληρώσει το κενό αυτό του συστήματος με τη δική τους ρύθμιση. Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο πρέπει να μειώσει σημαντικά το πρόστιμο, όπως έπραξε το Δικαστήριο με την απόφασή του της 16ης Δεκεμβρίου 1975, επειδή στον εν λόγω τομέα το περιθώριο εφαρμογής των κανόνων ανταγωνισμού ήταν εξαιρετικά περιορισμένο.*

- 59 Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι, μολονότι η σύμπραξη είχε ως αποτέλεσμα την αύξηση των τιμών των δομικών πλεγμάτων, είχε επίσης ως συνέπεια την αύξηση των τιμών του χονδροσύρματος, σύμφωνα με την ευχή που εξέφρασε η Επιτροπή.
- 60 Τέλος, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η Επιτροπή δεν έλαβε ή δεν έλαβε επαρκώς υπόψη τις ελαφρυντικές περιστάσεις, όπως τη σημαντική συνεργασία που προσέφερε η προσφεύγουσα στην έρευνα της Επιτροπής και τις σημαντικές προσπάθειες που κατέβαλε στο πλαίσιο της αναδιαρθρώσεως της αγοράς χάλυβα.
- 61 Η Επιτροπή αντιτάσσει ότι, όπως ρητά αναφέρεται στην Απόφαση (παράγραφος 201), για τον καθορισμό του προστίμου, έλαβε υπόψη την κατάσταση στον τομέα του χονδροσύρματος. Προσθέτει ότι η κατάσταση στην αγορά ζάχαρης που περιγράφεται στην προαναφερθείσα απόφαση Suiker Unie κ.λπ. κατά Επιτροπής διαφέρει από εκείνη της αγοράς δομικών πλεγμάτων κατά το μέτρο που, εν προκειμένω, δεν υπήρχε καμιά κοινή οργάνωση αγοράς των δομικών πλεγμάτων. Με την απόφαση αυτή, το Δικαστήριο έκρινε σαφώς ότι, «ασχέτως των επικρίσεων που μπορούν να διατυπωθούν κατά συστήματος που τείνει να καθιερώσει κατανομή των εθνικών αγορών, κυρίως μέσω εθνικών ποσοστώσεων (...), είναι γεγονός ότι παραμένει ένα μικρό, αλλά πραγματικό, πεδίο εφαρμογής των κανόνων του ανταγωνισμού».
- 62 Η Επιτροπή προσθέτει ότι η συνεργασία της προσφεύγουσας κατά την έρευνα και η συμβολή της στην αναδιοργάνωση της αγοράς χάλυβα δεν υπερέβη τα εκ του νόμου επιβαλλόμενα.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 63 Όσον αφορά τη σχέση που υπάρχει μεταξύ της αγοράς δομικών πλεγμάτων και εκείνης του χονδροσύρματος, επιβάλλεται, καταρχάς, η διαπίστωση ότι η Επιτροπή έλαβε υπόψη τη σχέση αυτή (παράγραφος 201 της Αποφάσεως).

Κατά τα λοιπά, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να επικαλείται την προαναφερθείσα απόφαση *Suiker Unie* κ.λπ. κατά Επιτροπής, κατά το μέτρο που η απόφαση αυτή αφορά περίπτωση η οποία διαφέρει θεμελιωδώς από την προκειμένη κατά δύο στοιχεία. Αφενός, η πρώτη περίπτωση αφορούσε κοινή οργάνωση γεωργικής αγοράς εμπόρουσα στη Συνθήκη ΕΟΚ, ενώ η προκειμένη περίπτωση αφορά σύστημα τιμών και ποσοστώσεων παραγωγής που εμπύπτει στη Συνθήκη ΕΚΑΧ. Αφετέρου, στην υπόθεση *Suiker Unie* κ.λπ. κατά Επιτροπής, αντικείμενο της κοινής οργάνωσης αγοράς ήταν το παράγωγο προϊόν ενώ, εν προκειμένω, αντικείμενο του συστήματος τιμών και ποσοστώσεων παραγωγής είναι το βασικό προϊόν. Ως εκ τούτου, στο οικονομικό επίπεδο, οι περιπτώσεις τις οποίες αφορούν η απόφαση *Suiker Unie* κ.λπ. κατά Επιτροπής και η παρούσα υπόθεση διαφέρουν θεμελιωδώς και, επομένως, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να επικαλείται την απόφαση αυτή προς στήριξη των αιτημάτων της.

64 Εξάλλου, εάν υποτεθεί ότι η εφαρμογή των επιδικίων συμφωνιών οδήγησε έμμεσα στην αύξηση των τιμών του χονδρικού, αύξηση την οποία επιθυμούσε η Επιτροπή, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να επικαλείται το γεγονός αυτό ως ελαφρυντική περίσταση. Όντως, οι επιχειρήσεις δεν μπορούν να επικαλούνται ότι οι συμφωνίες τους περί τιμών και ποσοστώσεων για ένα προϊόν είχαν έμμεσα θετική επίδραση επί των τιμών άλλου προϊόντος, καλυπτομένου από σύστημα ποσοστώσεων παραγωγής που θέσπισε η Επιτροπή, λόγω του κινδύνου να αυξηθεί υπερβολικά η επίπτωση που έχει αυτό το σύστημα ποσοστώσεων. Το σύστημα που θέσπισε η Επιτροπή για το χονδρικό βάσει της Συνθήκης ΕΚΑΧ ήταν περιορισμένο στο προϊόν αυτό. Οι επιχειρήσεις δεν μπορούσαν να επεκτείνουν το σύστημα αυτό σε προϊόν διεπόμενο από τη Συνθήκη ΕΟΚ, όπως είναι τα δομικά πλέγματα.

65 Τέλος, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι η συνεργασία που προσέφερε η προσφεύγουσα στην έρευνα της Επιτροπής και στην αναδιάρθρωση της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα δεν υπερέβη τα εκ του νόμου επιβαλλόμενα και, επομένως, δεν πρέπει να ληφθεί υπόψη ως ελαφρυντική περίσταση.

66 Επομένως, η αιτίαση αυτή δεν μπορεί να γίνει δεκτή.

Επί του λόγου που αντλείται από την κατάχρηση εξουσίας

- 67 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Απόφαση εκδόθηκε κατά κατάχρηση εξουσίας που συνίσταται στο γεγονός ότι η Επιτροπή διαπίστωσε παράβαση η οποία δεν υπήρχε και επέβαλε στην προσφεύγουσα πρόστιμο χωρίς να συντρέχουν οι προς τούτο προϋποθέσεις. Προς στήριξη του ισχυρισμού αυτού, η προσφεύγουσα επαναλαμβάνει τα επιχειρήματα που ανέπτυξε στους δύο πρώτους λόγους ακυρώσεως.
- 68 Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι, εάν υποθεθεί ότι ένας τόσο αόριστος ισχυρισμός μπορεί να θεωρηθεί ως λόγος ακυρώσεως, αυτός πρέπει να απορριφθεί. Συγκεκριμένα, μια πράξη εκδίδεται κατά κατάχρηση εξουσίας όταν από αντικειμενικές, κρίσιμες και συγκλίνουσες ενδείξεις προκύπτει ότι εκδόθηκε με αποκλειστικό ή, τουλάχιστον, πρωταρχικό σκοπό άλλο εκτός του υπ' αυτής αναφερομένου ή την καταστρατήγηση της διαδικασίας που προβλέπεται ειδικά από τη Συνθήκη για την αντιμετώπιση των οικείων περιστάσεων (απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Νοεμβρίου 1990, C-331/88, Fedesa κ.λπ., Συλλογή 1990, σ. I-4023, σκέψη 24).
- 69 Τα επιχειρήματα που ανέπτυξε η προσφεύγουσα προς στήριξη των δύο πρώτων λόγων ακυρώσεως δεν μπορούν σε καμιά περίπτωση να στηρίξουν την ύπαρξη καταχρήσεως εξουσίας, καθόσον η προσφεύγουσα ουδόλως διευκρινίζει για ποιον άλλο σκοπό, εκτός από τον αναφερόμενο στην Απόφαση, η Επιτροπή έκανε χρήση των εξουσιών που της παρέχονται με τη Συνθήκη.
- 70 Από τα προαναφερόμενα προκύπτει ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 71 Κατά το άρθρο 87 του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εάν υπάρχει σχετικό αίτημα. Επειδή η προσφεύγουσα ηττήθηκε και η Επιτροπή ζήτησε να καταδικαστεί η προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα, πρέπει η τελευταία να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Kirschner

Bellamy

Vesterdorf

García-Valdecasas

Lenaerts

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 6 Απριλίου 1995.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

H. Kirschner

II - 944

Ιστορικό	II - 921
Διαδικασία	II - 925
Αιτήματα των διαδίκων	II - 927
Επί της ουσίας	II - 927
Επί του λόγου που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης	II - 928
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 928
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 931
Επί του λόγου που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 15 του κανονισμού 17	II - 934
I — Επί της ελλείψεως δόλου ή αμέλειας της προσφεύγουσας	II - 934
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 934
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 935
II — Επί του περιορισμένου ρόλου που διαδραμάτισε η προσφεύγουσα	II - 936
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 936
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 936
III — Επί της παραβίασεως της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως	II - 938
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 938
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 938
IV — Επί του ότι δεν ελήφθη επαρκώς υπόψη το οικονομικό και νομικό πλαίσιο	II - 940
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 940
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 941
Επί του λόγου που αντλείται από την κατάχρηση εξουσίας	II - 943
Επί των δικαστικών εξόδων	II - 944
	II - 945